

*Григоренко А.В., ст.гр. ФК-10-1
Науковий керівник:
к.е.н., проф. ЕА і Ф Соляник Л.Г.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)*

Формування капіталу підприємства

Проблемі оптимізації капіталу в сучасній економіці приділяється велика увага. Про це свідчить велика кількість написаних книжок, опублікованих статей. Серед відомих спеціалістів, що займаються розгляданням даної проблеми :Є. Брігхем, д.е.н И.А.Бланк, к.е.н В.В. Ковалев, к.е.н Ю.М. Воробйов, Е.С. Стоянова, Негашев Е.В. та інші.

Таким чином, висока актуальність теми на даному етапі розвитку економіки вимагає від молодих спеціалістів урахування особливостей формування структури капіталу, вивчення оптимізаційних моделей співвідношення власних та позикових коштів та застосування отриманих знань на практиці.

Управління формування структури капіталу представляє собою систему принципів та методів розробки та реалізації управлінських рішень, пов'язаних з встановленням оптимальних параметрів його обсягу та структури.

Ціллю, яку ставить перед собою підприємство при визначенні шляхів управління капіталом є забезпечення добробуту у власників підприємства в поточному та перспективному періодах.

Як правило, дослідники приділяють увагу якомусь одному методу, не розглядаючи їх разом, що б дало можливість ефективніше зрозуміти природу оптимізації з погляду ефективності управління формування власним капіталом.[1]

З урахуванням зазначених підходів до оптимізації структури власного капіталу підприємств, на нашу думку, доцільним є проведення комплексних заходів щодо оптимізації. Оптимальна структура власного капіталу – це таке співвідношення елементів власного капіталу, за досягненням якого значення

такого критерію наближається до оптимального. На першому етапі аналізується власний капітал, джерела його формування, динаміка та склад його структури у попередніх періодах.

Протягом другого етапу досліджується зовнішнє середовище, фактори якого можуть вплинути на структуру власного капіталу підприємства. Основними факторами є: галузева приналежність підприємства, стадія життєвого циклу, кон'юнктура товарного і фінансового ринків тощо.

На третьому етапі визначається чи орієнтуватися в подальшому на наявну структуру власного капіталу, чи прагнути максимізувати рентабельність власного капіталу.

Першочерговим, на нашу думку, повинен бути розрахований показник рентабельності власного капіталу, адже він найкраще характеризує результативність діяльності підприємства.

На четвертому етапі визначається середньозважена вартість власного капіталу.

П'ятий етап – формується оптимальна структура власного капіталу підприємства виходячи із розрахованих критеріїв.

Шостий етап – порівнюються витрати з вигодами від оптимізації.

Сьомий етап – порівнюється існуюча структура капіталу з запропонованою. На даному етапі формуються конкретні заходи, які дадуть можливість сформуванню необхідної оптимальної структури власного капіталу.

Запропонована модель оптимізації структури власного капіталу дає можливість збільшити ринкову вартість підприємства. Поетапний розрахунок забезпечує оперативність та оптимальність структури власного капіталу, а також прогнозує максимальне зростання рентабельності власного капіталу та фінансової стійкості підприємства в майбутньому.

Список літератури:

1. Котов А. Н. Оптимизация структуры капитала акционерного общества // Економіка: проблеми теорії та практики. Зб. наук. праць. Випуск 206: В 4 т. Том II. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2005. – С. 339-345